

i tre Terminer, nemlig den 1ste Februar 1871, den 1ste August 1871 og den 1ste Februar 1872, hver Gang med en Trediedeel af dens fulde Beløb.

§ 4.

Communebestyrelserne indbetale derefter de i Kommunen bosatte Skatteyderes samlede Skattebeløb i Statskassen senest inden 31te Marts 1871, 30te September 1871 og 31te Marts 1872, ligeledes hver Gang med en Trediedeel af det fulde Beløb.

vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslagets Overgang til 3die Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens tredie Behandling indkaldtes til samme Dags Aften Kl. 8.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Afløsning af flere Statskassen tilflydende contractmæssige Afgifter og samme paa hvilende Byrder“.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 5389 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Sp. 1645 ff.).

Foruden de i Udvalgets Betænkning opførte Ændringsforslag, var der ikke fremkommet noget saadant.

Samtlige Lovforslagets Paragrafer med de dertil stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Titel samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (P. Pedersen, Fredensborgs Amts 3die Valgkreds): Det vil sees, at hele Udvalget er enigt i at tilraade det høie Thing at vedtage nogle Forandringer i det Forslag, som er tilsendt os fra Landsthinget. Her er vel stillet enkelte Mindretalsfor-

slag, men disse ere kun stillede subsidiairt for det Tilfælde, at Forslagene, som hele Udvalget er enigt i at tilraade, skulde blive forkastede. Efterat denne Sag er bleven alvorlig overveiet, er hele Udvalget kommet til den Erkjendelse, at, naar vi ville vedtage en Lov som denne, der tillader baade Staten og Arvefæsterne at afløse deres gjensidige Forpligtelser overfor hinanden, saa kræver baade Ret og Billighed, at begge Parter stilles lige, saaledes at de begge afløse efter samme Maalestok, begge betale med samme Mønt, som modtages efter samme Cours, og det er denne Erkjendelse, der har fundet sit Udtryk i de Forslag, der ere stillede baade under Nr. 3, 4 og 5. Jeg skal nu begrunde de enkelte Ændringsforslag hvert for sig og da begynde med Ændringsforslaget, som er stillet under Nr. 1 til § 1. Forslaget gaaer ud paa at forandre og udvide den Tid, hvori Loven skulde være gyldig, fra 5 Aar til 10 Aar. Udvalget har nemlig fundet, at 5 Aar vilde være en altfor begrændset Tid for en Lov som denne, hvis man overhovedet ønsker, at denne Lov skal komme til Anvendelse i større Udstrækning. Det vil jo let indsees, at for dem, der have store Arvefæsteafgifter at afløse, kræves der en Tid til Forberedelse, før end de see sig istand til at afløse; men dertil kommer, at der findes en Bestemmelse i Lovens § 2, som Udvalget aaseer for at være baade heldig og rigtig. Det er den, som findes i første Punktum, og som gaaer ud paa, at Arvefæsterne kunne afløse enkelte Dele af deres Arvefæsteafgift, uden at de behøve at afløse det Hele paa een Gang; Udvalget har nemlig antaget, at der kunde være flere Arvefæstere, der kunde være tilbøielige til at afløse og frigjøre deres Eiendom for denne Forpligtelse, naar det kunde skee ved Hjælp af deres sammenspærede Penge, uden at de derfor behøvede at stifte ny Gjæld; men det vil jo lettelt sees, at denne Bestemmelse taber en Deel af sin Betydning, naar Loven indskrænktes til kun at gjælde for 5 Aar. Udvalget har derfor meent, at det vilde være heldigere og rigtigere, om Loven kom til at gjælde for 10 Aar, og da vi troe hert at være i Overeensstemmelse med den høitærede Finansminister, antage vi ikke, at dette Ændringsforslag